NÕUKOGU SOOVITUS,

11. juuli 2017,

milles käsitletakse Horvaatia 2017. aasta riiklikku reformikava ja esitatakse nõukogu arvamus Horvaatia 2017. aasta lähenemisprogrammi kohta

(2017/C 261/10)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 121 lõiget 2 ja artikli 148 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta, ([1]) eriti selle artikli 9 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1176/2011 makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta, ([2]) eriti selle artikli 6 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni soovitust,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi resolutsioone,

võttes arvesse Euroopa Ülemkogu järeldusi,

võttes arvesse tööhõivekomitee arvamust,

võttes arvesse majandus- ja rahanduskomitee arvamust,

võttes arvesse sotsiaalkaitsekomitee arvamust,

võttes arvesse majanduspoliitika komitee arvamust

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjon võttis 16. novembril 2016 vastu iga-aastase majanduskasvu analüüsi, mis tähistab majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta (2017) algust. Euroopa Ülemkogu kiitis 9.–10. märtsil 2017 heaks iga-aastases majanduskasvu analüüsis esitatud prioriteedid. 16. novembril 2016 võttis komisjon määruse (EL) nr 1176/2011 alusel vastu häiremehhanismi aruande, milles nimetati Horvaatiat ühena nendest liikmesriikidest, mille olukorda tuleb põhjalikult analüüsida.

(2) 2017. aasta aruanne Horvaatia kohta avaldati 22. veebruaril 2017. Selles hinnati Horvaatia edusamme nõukogu poolt 12. juulil 2016 vastu võetud riigipõhiste soovituste täitmisel, varasematel aastatel vastu võetud riigipõhiste soovituste järelmeetmete võtmisel ja strateegia „Euroopa 2020“ riiklike eesmärkide suunas liikumisel. See sisaldas ka vastavalt määruse (EL) nr 1176/2011 artiklile 5 tehtud põhjalikku analüüsi, mille tulemused avaldati samuti 22. veebruaril 2017. Komisjoni analüüsi põhjal võis järeldada, et Horvaatial esineb ülemäärane makromajanduslik tasakaalustamatus. Ennekõike hakkas 2016. aastal langema valitsemissektori võla suhtarv, ent valitsemissektori võlg on valuutariskile avatud ja riigi rahanduse jätkusuutlikkusega seotud riskid püsivad keskpikas perspektiivis suurtena. Erasektori võlg on vähenenud, ent see on jätkuvalt suur, eeskätt ettevõtlussektoris, ja on väga avatud valuutariskile. Finantssektori eesmärgiks on taastumist toetada, ent see on jätkuvalt avatud vääringust tulenevale krediidiriskile ja viivislaenude osakaal on endiselt suur. Mõõduka töökohtade loomise ja tööjõu vähenemise tulemusel väheneb töötuse määr kiiresti. Raskepärane ärikeskkond pärsib tulusaid investeeringuid ja tootlikkuse kasvu.

([1]) EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.
([2]) ELT L 306, 23.11.2011, lk 25.

(3) Horvaatia esitas 27. aprillil 2017 nii oma 2017. aasta riikliku reformikava kui ka 2017. aasta lähenemisprogrammi. Selleks et võtta arvesse kõnealuste dokumentide omavahelisi seoseid, hinnati neid ühel ja samal ajal.

(4) Asjaomaseid riigipõhiseid soovitusi võeti arvesse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide 2014.–2020. aasta programmide koostamisel. Nagu on nähtud ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 ([1]) artikliga 23, võib komisjon juhul, kui on vaja toetada asjaomaste nõukogu soovituste rakendamist, nõuda, et liikmesriik vaataks läbi oma partnerluslepingu ja asjaomased programmid ning teeks nende muutmise ettepanekud. Suunistes, milles käsitletakse seda, kuidas rakendada meetmeid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide tõhususe sidumiseks usaldusväärse majandusjuhtimisega, esitas komisjon täiendavad üksikasjad selle kohta, kuidas ta kõnealust sätet kavatseb kasutada.

(5) Pärast ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse lõpetamist kohaldatakse Horvaatia suhtes stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikku osa ning võlareegliga seotud üleminekukorda. Valitsus on 2017. aasta lähenemisprogrammis ette näinud, et valitsemissektori eelarvepositsioon, mis 2016. aastal oli - 0,8 % SKPst, paraneb järk-järgult ja jõuab 2020. aastaks 0,5 %-ni SKPst. Keskpika perioodi eelarve-eesmärgiks olev - 1,75 % suurune struktuurne puudujääk SKPst täideti 2016. aastal suure varuga ning kava kohaselt püsib struktuurne eelarvepositsioon (ümberarvutatud) ([2]) 2017. ja 2018. aastal keskpika perioodi eelarve-eesmärgi tasemel, ent ilma varuta. Selle järel prognoositakse selle mõningast paranemist. Valitsemissektori võla suhe SKPsse, mis saavutas oma kõrgeima taseme 2015. aastal (86,7 % SKPst), jätkab lähenemisprogrammi prognoosi kohaselt alanemist ja peaks 2020. aastaks langema 72,1 %-le SKPst. Nende eelarveprognooside aluseks olev makromajanduslik stsenaarium on optimistlik, ennekõike arvestades Horvaatia kõige suuremat eraettevõtjat Agrokor tabanud rahaliste raskuste negatiivse mõjuga, mida programmi-prognoosides arvesse ei ole võetud. Samuti seab kriis Agrokoris otseselt kahtluse alla eelarveprognoosid. Lisaks sellele ei ole täielikult välja toodud meetmeid, mida on vaja kavandatud eelarvepuudujäägi eesmärkide saavutamiseks pärast 2017. aastat.

(6) 12. juulil 2016 esitas nõukogu Horvaatiale soovituse saavutada 2017. aastal eelarve kohandamine vähemalt 0,6 % ulatuses SKPst keskpika perioodi eelarve-eesmärgi suunas. Arvandmed, mis näitavad nominaalse eelarvepositsiooni arvestatavat paranemist 2016. aastal, annavad tunnistust sellest, et kõnealusel aastal Horvaatia juba saavutas oma keskpika perioodi eelarve-eesmärgi. Komisjoni 2017. aasta kevadprognoosi põhjal peaks struktuurne eelarvepositsioon olema 2017. aastal keskpika perioodi eelarve-eesmärgist parem, hoolimata sellest, et see langes 2016. aasta - 0,3 %-lt SKPst 2017. aastal - 1,7 %-le SKPst. 2018. aastal soovitatakse Horvaatial keskpika perioodi eelarve-eesmärgist kinni pidada. Komisjoni 2017. aasta kevadprognoosi kohaselt halveneb struktuurne eelarvepositsioon veelgi ja jõuab - 2,1 %-le SKPst, mis viitab ohule kalduda mõnevõrra kõrvale keskpika perioodi eelarve-eesmärgist. Prognoosi kohaselt järgib Horvaatia 2017. ja 2018. aastal võlareeglit. Üldiselt on nõukogu seisukohal, et Horvaatia peab olema valmis võtma 2018. aastal täiendavaid meetmeid, et tagada stabiilsuse ja kasvu pakti nõuete täitmine.

(7) Horvaatia eelarvejuhtimises on vajakajäämisi. Veel ei ole vastu võetud uut eelarvepoliitilise vastutuse seadust, mis peaks eelarveraamistikku tugevdama ning suurendama eelarvepoliitika komisjoni sõltumatust ja volitusi. Viibinud on riigieelarve seaduse muudatus, mille eesmärk tugevdada keskpika perspektiivi eelarveraamistikku ja käsitleda eelarvekavade kohandusi nii keskvalitsuse kui ka kohalikul tasandil. Eelarvekavade aluseks olevate prognooside usaldusväärsus on väike.

(8) Horvaatia saab suhteliselt vähe tulu kinnisvara perioodilisest maksustamisest. Makse koguvad kohalikud omavalitsusüksused kinnisvarale kehtivate tasude näol, ent maksude arvutamine ja ulatus varieeruvad märkimisväärselt. Samuti kehtib omandi üleandmisel vähem tõhus maksustamise kord. Korduvate riigipõhiste soovituste alusel võetud meetmetena ja osana 2016. aasta lõpu maksureformist asendatakse 2018. aastal mõned kohalikud maksud korduva omandimaksuga, mis arvutatakse omandi ligilähedast väärtust näitava viie parameetri põhjal. Seda peetakse esimeseks sammuks väärtusel põhineva korduva omandimaksu täielikul kehtestamisel.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

([2]) Tsükliliselt kohandatud eelarvepositsioon, arvestamata ühekordseid ja ajutisi meetmeid, arvutatuna komisjoni poolt ümber ühiselt kokkulepitud metoodikat kasutades.

(9) Horvaatia valitsemissektori rahastamisvajadused ja riigi võlakohustuse avatus valuutariskile toovad esile usaldusväärsete rahastamisallikate ja riskijuhtimise olulisuse. 2017. aasta alguses võeti riigipõhise soovituse täitmise käigus vastu keskvalitsuse võlahalldusstrateegia, mis katab perioodi 2017–2019. See võeti vastu kolm aastat pärast eelmise strateegia aegumist. Valitsemissektori võla haldamise institutsiooniline korraldus, sealhulgas teabevahetus turgudega, riskijuhtimine ja strateegia ajakohastamine korrapäraste ajavahemike järel, on puudulik. Samuti ei võeta küllaldasel määral arvesse bilansiväliste tehingute võimalikku mõju võlale.

(10) Viimasel ajal on jätkunud tööturu taastumine, ent töötuse määr on endiselt kõrge ja pikaajaliste tööotsijate osakaal suur. Koos vähese ja üha väheneva aktiivsusega tähendab see suurt kasutamata tööhõivepotentsiaali. Aktiivsuse langus oli 2016. aastal eriti suur parimas tööeas madala kvalifikatsiooniga töötajate puhul. Selle tingis tööealise rahvastiku kahanemine tulenevalt vananemisest ja väljarändest, mis on mõlemad kasvanud.

(11) Mitteaktiivsus on suhteliselt suur selles elanikkonna osas, kellel on ennetähtaegse pensionilejäämise õigus. Lühikesed sissemaksete tegemise perioodid tingivad selle, et praegused ja tulevased pensionid ei ole piisavad ja et on eakate vaesuse oht. Ennetähtaegselt pensionile jäämiseks on palju võimalusi ja seda saab teha viis aastat enne seadusjärgset pensioniiga. Rahalised stiimulid selleks, et inimesed töötaksid kuni pensionieani, on nõrgad. Väljakuulutatud meetmeid pikema tööea soodustamiseks ei ole rakendatud. Oma panuse vähesesse tööjõus osalemise määra annavad hooldamisega seotud kohustused, eriti vanemapoolsete parimas tööeas naiste puhul. Vähe on ametlikke lastehoiuteenuseid ja esineb suuri piirkondlikke erinevusi seoses töölepingutega, mis võimaldavad vähe paindlikkust töö- ja hoolduskohustuste tasakaalustamiseks. Tänaseni on seadusjärgne pensioniiga naiste puhul 61 aastat ja 9 kuud ning meeste puhul 65 aastat. Seadusjärgse pensioniea lähendamine ja tõstmine edeneb aeglaselt: mõlemast soost isikute pensioniiga jõuab 67 aastani 2038. aastal. Protsessi kiirendamine on kaalumisel, ent seda pole veel vastu võetud. Pensionisüsteem annab õigused paremate tingimustele teatavatesse kategooriatesse kuuluvate töötajate jaoks, kelle elukutse on liigitatud raskete või ohtlike hulka, ja neile, kes töötavad teatavates valdkondades. Horvaatia ametiasutused on viinud lõpule raskete ja ohtlike elukutsete läbivaatamise, ent eeskirju ei ole veel ühtlustatud.

(12) Viimaste andmete kohaselt oli 2015. aastal peaaegu 30 % elanikkonnast vaesuse või sotsiaalne tõrjutuse ohus. Sotsiaalkaitsesüsteemis esinevad vajakajäämised tulemuslikkuse ja võrdsuse vallas on põhjustatud ebakõladest toetuste saamise tingimustes, lünklikust geograafilisest kaetusest, vastutavate ametiasutuste vahelise koordineerimise puudumisest ja vähesest läbipaistvusest. 2016. aastal kulutati kõige vaesematele kodumajapidamistele suunatud miinimumsissetuleku kavale ainult 0,6 % SKPst. Reformikavad, sealhulgas vastutusala ümberjagamine ametkondade vahel ja toetuste saamise tingimuste ühtlustamine, on seiskunud.

(13) Tööturul vajalike oskuste omandamine on tööalase konkurentsivõime oluline eeltingimus. Täiskasvanuhariduses osalemine on väga vähene, nagu ka kulutused aktiivsele tööturupoliitikale, ümberõppele ja elukestvale õppele ning nende hõlmavus. Õpe ei keskendu küllaldasel määral vanemaealistele ja madala kvalifikatsiooniga töötajatele ning pikaajalistele töötutele, kelle tööalane konkurentsivõime kipub olema eriti problemaatiline. Täiskasvanuhariduse asutuste, kavade ja õppe kvaliteedi parandamiseks mõeldud õigusaktide ettevalmistamine on edasi lükkunud.

(14) Küllaldased põhioskused on olulise tähtsusega hea ja stabiilse töökoha leidmisel ja säilitamisel ning edukal majandus- ja ühiskonnaelus osalemisel. Rahvusvahelise uuringu andmed viitavad tõsistele puudustele, mis esinevad 15-aastaste Horvaatia koolilaste hulgas põhioskuste, loodusteaduste ja matemaatika alal. 2015. aastal käivitati osana haridus-, teadus- ja tehnoloogiastrateegia rakendamisest õppekavade reform, et parandada nende sisu ja valdkonnaüleste oskuste õpetamist. Kuna sidusrühmade reaktsioon ei olnud ühene, vaadati õppekavade reform uuesti läbi ja selle rakendamist on oluliselt edasi lükatud. Nüüd peab protsess kooskõlas esialgsete eesmärkidega jätkuma. Hiljuti võttis Horvaatia vastu kutsehariduse ja -õppe strateegia. Eeldatavalt on selle tulemuseks kutsehariduse ja -õppe kavade ajakohastamine, tööpõhise õppe rolli suurenemine ja parem õpetamise kvaliteet. Pooleli on mitteformaalse ja informaalse õppe valideerimise süsteemi kasutuselevõtt.

(15) Avaliku halduse territoriaalne ja korralduslik killustatus mõjutab teenuste osutamist ja riiklike kulutuste tõhusust. Valitsuse tasandite praegused volitused ja nendevahelised fiskaalsuhted ei soodusta avalike teenuste tõhusat ja õiglast osutamist, ennekõike tervishoiu, hariduse ja sotsiaalabi vallas. Üldine avaliku halduse reform viibib. Vastuvõtmist ootavad õigusaktid, millega jagatakse ümber riiklike ja kohalike ametiasutuste ülesanded, samuti riiklike ametite süsteemi ühtlustamine. 2017. aasta alguses teatasid Horvaatia ametiasutused, et loodud on rakkerühm riigi tasandist madalama valitsustasandi rahastamist käsitlevate õigusaktide väljatöötamiseks.

(16) Avaliku halduse töötajate palgakujunduse killustatus takistab jätkuvalt palkade läbipaistvust ja võrdset kohtlemist, samuti riiklikku kontrolli avaliku sektori palgakulude üle, mis ähvardab mõjutada laiemat majandust. 2017. aasta veebruaris võttis valitsus vastu ühised suunised läbirääkimiste pidamiseks ja järelevalve tegemiseks avaliku sektori kollektiivlepingute üle, ent palgakujundusraamistiku ühtlustamine on lükatud edasi 2018. aastasse.

(17) Riigile kuuluvate ettevõtete keskmine tootlikkus on väiksem kui erafirmade puhul, mis viitab puudustele nende juhtimises. Need kahjustavad ressursijaotuslikku tõhusust ja on üks põhjuseid, miks majanduse tootlikkus kasvab aeglaselt. Möödunud aastal kulges riigiettevõtete erasektori kontrolli alla andmine aeglaselt. Parem järelevalve nende tulemuslikkuse ja juhatuse aruandekohustuse üle, sealhulgas omavalitsusüksuste omandis olevate firmade puhul, aitaks nende haldamist parandada.

(18) Horvaatia Rekonstruktsiooni- ja Arengupangal on keskne roll liidu rahastamisvahendite ja eriti Euroopa investeerimiskava rakendamisel. Selle rolli täielikuks täitmiseks peab ta vastama rangetele läbipaistvus- ja vastutavusstandarditele. Horvaatia ametiasutused kavandavad panga krediidiportfelli varade kvaliteedi sõltumatut läbivaatamist sõltumatute audiitorite poolt, mis tahetakse lõpule viia 2017. aasta lõpuks. Tulemuste põhjal vaadatakse uuesti läbi panga tegevust reguleeriv raamistik ja selle juhtimisstruktuurid.

(19) Ettevõtjaid koormavad suured regulatiivsed kulud. Ärikeskkonna muudab keerukaks suur hulk maksutaolisi lõive, milledest paljud kuuluvad statistiliselt maksude hulka. 2016. aasta suvel otsustas valitsus riigipõhise soovituse täitmisel kaotada 13 maksutaolist lõivu ja vähendada veel 11 maksutaolise lõivu summat, ent rakendamine on olnud aeglane. Ettevõtjad kannatavad jätkuvalt suure halduskoormuse all. Halduskoormuse vähendamise tegevuskava on vastu võetud, ent selle rakendamine on edasi lükkunud.

(20) Investeeringud, mis kriisi ajal järsult vähenesid, taastusid 2016. aastal. Ent hoolimata soodsatest makromajanduslikest ja rahastamistingimustest ei võimalda peamised kitsaskohad investeeringute kiiremat taastumist. Ärikliimat mõjutavad negatiivselt avaliku halduse nõrgad kohad, raskepärane ärikeskkond, korruptsioonivastase strateegia rakendamise aeglus, peamiste taristusektorite kitsendavad eeskirjad ja riigi tugev kohalolu majanduses.

(21) Kutsealasid reguleerivate õigusaktide ajakohastamine võib edendada töötajate liikuvust ja soodustada kutsealateenuste hindade alandamist, suurendades seeläbi kasvupotentsiaali. Horvaatia teenusepakkujate ja reguleeritud kutsealade määrus on piirav, eriti juristide jaoks. 2016. aasta suvel võttis valitsus vastu tegevuskava mittetoimivate õigusaktide asendamiseks ja uuendamiseks, ent selle kohaldamisala ja detailsus olid piiratud.

(22) Kohtusüsteemi kvaliteet ja tõhusus on ärikeskkonna määrav tegur. Hoolimata mahajäämuse vähendamisest on kaubandus-, tsiviil- ja kriminaalasjade esimese astme kohtumenetlused pikad. Potentsiaalselt võivad kohtudokumentide esitamine ja kättetoimetamine elektrooniliselt kohtusüsteemi märkimisväärselt parandada, ent seda ei ole veel kasutusele võetud. Kaubandusasjadega tegelevatel kohtunikel ei ole juurdepääsu veebiregistritele ja see mõjutab maksejõuetusmenetluste tõhusust. Kohtuotsused on veebis üksnes harva kättesaadavad ja esimese astme kaubanduskohtutes tuleks menetlusprotsessi ajakohastada.

(23) Pangandussektor on jätkuvalt hästi kapitaliseeritud ja selle kasumlikkus taastus 2016. aastal pärast seda, kui 2015. aastal konverteeriti laenud Šveitsi frankidest eurodesse. Viivislaenude osakaal laenude kogusummas on viimasel ajal vähenenud, ent see on endiselt suur, eriti finantssektoriväliste äriühingute sektoris. Tundub, et langus tuleneb

müümisest, samuti 2013. aastal kehtestatud järkjärgulistest ja automaatsetest reservinõuetest. Osana hiljutisest maksureformist ja vastusena riigipõhisele soovitusele hakkas valitsus samuti kohaldama uut maksukohtlemist viivislaenude mahakandmisele. Selle mõju tuleb tähelepanelikult jälgida. Samuti vajab hoolikat jälgimist see, kui tõhus on hiljuti reformitud maksejõuetusraamistik viivislaenude tasumisel kokkuleppele jõudmisel.

(24) Komisjon on Euroopa poolaasta (2017) raames Horvaatia majanduspoliitikat põhjalikult analüüsinud ja avaldanud selle tulemused 2017. aasta riigiaruandes. Ta on hinnanud ka 2017. aasta lähenemisprogrammi ja 2017. aasta riiklikku reformikava ning varasematel aastatel Horvaatiale esitatud soovituste järelmeetmeid. Arvesse ei ole võetud mitte üksnes nende asjakohasust Horvaatia eelarve- ja sotsiaalmajanduspoliitika jätkusuutlikkuse seisukohast, vaid ka nende vastavust liidu õigusnormidele ja suunistele, pidades silmas vajadust anda riigi tulevastesse otsustesse liidu tasandi panus ja tugevdada nii liidu üldist majandusjuhtimist.

(25) Võttes arvesse kõnealust hindamist, on nõukogu 2017. aasta lähenemisprogrammiga tutvunud ja tema arvamus ([1]) selle kohta kajastub eelkõige allpool esitatud soovituses 1.

(26) Nõukogu on komisjoni põhjalikust analüüsist ja kõnealusest hindamisest lähtudes 2017. aasta riikliku reformikava ja 2017. aasta lähenemisprogrammi läbi vaadanud. Määruse (EL) nr 1176/2011 artikli 6 alusel antud nõukogu soovitused kajastuvad allpool esitatud soovitustes 1–5,

SOOVITAB Horvaatial võtta 2017. ja 2018. aastal järgmisi meetmeid.

1. Järgida oma eelarvepoliitikas stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku osa nõudeid, mis eeldab, et 2018. aastal peetakse kinni keskpika perioodi eelarve-eesmärgist. Täiendada 2017. aasta septembriks eelarve planeerimist ja mitmeaastast eelarveraamistikku, sealhulgas suurendades eelarvepoliitika komisjoni sõltumatust ja volitusi. Võtta vajalikud meetmed väärtusepõhise omandimaksu kehtestamiseks. Tugevdada valitsemissektori võla haldamise raamistikku, sealhulgas tagades valitsemissektori võla haldamise strateegia iga-aastase ajakohastamise.

2. Vähendada ennetähtaegselt pensionile jäämist, kiirendada seadusjärgse pensioniea tõusu ja viia erikategooriaid käsitlevad pensionisätted vastavusse üldise pensionisüsteemi eeskirjadega. Suurendada sotsiaalhüvitiste läbipaistvust ja kooskõlastatust.

3. Parandada täiskasvanuharidust, ennekõike vanemaealiste ja madala kvalifikatsiooniga töötajate ning pikaajaliste töötute puhul. Kiirendada haridussüsteemi reformi.

4. Vähendada pädevuste killustatust ja parandada nende funktsionaalset jaotust riigihalduses, tõhustades samal ajal avalike teenuste pakkumist ja vähendades selle territoriaalseid erinevusi. Ühtlustada sotsiaalpartneritega konsulteerides palkade kujundamise raamistikke avalikus teenistuses ja avalike teenuste osutamisel.

5. Kiirendada riigiettevõtete ja muude riigivarade puhul investeeringust väljumist ning parandada riigiettevõtete sektoris juhtimist. Vähendada oluliselt ettevõtjate koormust, mis tuleneb reguleerimise kuludest ja halduslikest kohustustest. Kõrvaldada regulatiivsed piirangud, mis takistavad juurdepääsu reguleeritud kutsealadele ja nendel kutsealadel tegutsemist ning professionaalsete ja äriteenuste osutamist. Parandada kohtusüsteemi kvaliteeti ja tõhusust, ennekõike vähendades tsiviil- ja kaubandusasjade kestust.

Brüssel, 11. juuli 2017

Nõukogu nimel

eesistuja

T. TÕNISTE

([1]) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 5 lõikele 2.